

Signalen vanuit JONG doet mee!

Veel jongeren komen door de Coronacrisis in de problemen en hebben extra steun nodig van de gemeente en (hulpverlening)instellingen. Het is een breed scala van zorgen en problemen zowel sociaal emotioneel als financieel.

Financieel

Jongeren zijn hard geraakt door het stilleggen van het openbare leven. Contracten worden niet verlengd, oproepkrachten zitten thuis en in sommige gevallen worden jonge medewerkers verleid (door in te spelen op hun gebrek van hun rechten) om zelf ontslag te nemen.

Werkgevers kunnen een beroep doen op het landelijke steunpakket, maar dat doet niet iedereen. Jongeren zijn dus afhankelijk van de inzet van hun werkgever. Sommige jongeren komen ook in de problemen doordat er gekeken naar de contractduur en het gemiddelde inkomen.

Een deel van de jongeren moet een uitkering aanvragen bij de gemeente of UWV. De procedures nemen vaak veel tijd in beslag. Jongeren hebben meestal geen of een kleine financiële buffer en komen dan al snel in de problemen.

Bij gemeentes krijgen jongeren soms te maken met de 4 weken wachttijd. En thuiswonende jongeren kunnen soms geen uitkering aanvragen of krijgen maar een deel door de kostendelersnorm.

Jongeren die nog geen hulp krijgen of niet meer in beeld zijn

Wij maken ons zorgen om kinderen en jongeren die nu thuis zitten in onveilige situaties. Het is belangrijk dat het onderwijs er alles aan doet om contact te krijgen met hen en de gemeenten en hulpverlening hen daarbij ondersteunen.

Verder horen wij signalen dat er nog steeds een gebrek aan opvangplekken is voor dak- en thuisloze jongeren. Dat vinden wij onvoorstelbaar. Iedereen moet een veilige plek hebben om te slapen en te verblijven.

Jongeren die hulp krijgen

Veel jongeren die hulp krijgen hebben nu een gebrek aan structuur en dagritme, dat geeft stress en veroorzaakt soms een terugval of depressie. De ambulante hulpverlening is bijna overal telefonisch of digitaal, dat beperkt het zicht op hoe het echt gaat met jongeren. Voor veel jongeren is face to face contact met hun hulpverlener of behandelaar heel erg belangrijk.

Jongeren in de opvang hebben veel last van de beperkende maatregelen. Zij mogen vaak geen bezoek meer ontvangen en niet naar huis. Instellingen gaan daar verschillend mee om en er is vaak onduidelijkheid. Veel jongeren hebben last van eenzaamheid en depressie.

Toekomst

Veel jongeren hebben last van het sombere toekomstbeeld: een economische crisis, minder banen, nog grotere druk op de hulpverlening, gebrek aan huisvesting, onzekerheid over school of studie. De 1.5 meter samenleving heeft voor al deze jongeren ook allerlei extra gevolgen, die we nu nog niet kunnen overzien.

Jongeren zijn erg onzeker door ontbreken van een toekomstperspectief en het onduidelijke tijdspad. In de hulp aan jongeren is structuur belangrijk en veel jongeren zijn financieel afhankelijk van (bij)banen, die nu gedeeltelijk of helemaal wegvallen. Maar ook eenzaamheid en het gemis aan sociale contacten is een belangrijk thema.

Het is belangrijk dat wij nu samen plannen maken om deze problemen aan te pakken om te voorkomen dat straks extra intensief hulp moet worden ingezet.

Een aantal van bovenstaande signalen hebben wij half april al gedeeld met wethouders Bert van Alphen en Kavita Parbhudayal.

Hannah Hollestelle, voorzitter JONG doet mee!

Fietje Schelling en Jeanette van der Meer, ondersteuners JONG doet mee!